

Predavanje 2 zabilješke

Preslikavanja (funkcije)

Definicija Neka su X i Y bilo koja dva (neprazna) skupa. Postupak (pravilo, zakon) f koji svakom elementu $x \in X$ pridružuje tačno jedan element $y \in Y$ zovemo **preslikavanje (ili funkcija)** sa X u Y i pišemo:

$$f: X \rightarrow Y \text{ ili } x \mapsto f(x), x \in X$$

Definicija Neka su X, Y skupovi i f relacija iz X u Y (tj. $f \subseteq X \times Y$). Za relaciju f kažemo da je preslikavanje (ili funkcija) iz X u Y i pišemo $f: X \rightarrow Y$ ako su (istovremeno) zadovoljeni sljedeći uslovi:

- 1° $\forall (x \in X) (\exists y \in Y) (x, y) \in f$;
- 2° $((x, y_1) \in f \wedge (x, y_2) \in f) \Rightarrow (y_1 = y_2)$

- Skup X u prethodnim definicijama zovemo domen, a skup Y kodomen.
- Uslovi 1° i 2° mogu se ekvivalentno zamijeniti sa:

$$\forall (x \in X) (\exists! y \in Y) y = f(x)$$

Definicija: Neka su X i Y dva skupa. Preslikavanje (ili funkcija) skupa X u skup Y je uređena trojka (X, Y, f) , koja se sastoji od skupa X , kojeg zovemo domen, skupa Y , kojeg zovemo kodomen, te nekog pravila f , pomoću kojeg svakom elementu $x \in X$ pridružujemo neki, potpuno uređen, element $y \in Y$ (koji ovisi o x). Uobičajena oznaka za preslikavanje je $f: X \rightarrow Y$ ili kraće f . O elementima $x \in X$ često se govori kao o nezavisnoj promjenljivoj (nezavisnoj varijabli) ili argumentu preslikavanja (funkcije), a o elementu $y \in Y$ govori se kao o zavisnoj promjenljivoj (zavisnoj varijabli) preslikavanja (funkcije) f .

- Graf (grafik, dijagram) preslikavanja (X, Y, f) je skup $F := \{(x, f(x)) : x \in X\} (\subseteq X \times Y)$
- Za dva preslikavanja (X_1, Y_1, f_1) i (X_2, Y_2, f_2) kažemo da su jednaka ako je $X_1 = X_2, Y_1 = Y_2$, i za svaki $x \in X_1 (= X_2)$ je $f_1(x) = f_2(x)$.
- Preslikavanje $i: X \rightarrow Y$ definirano formulom $i(x) = x, x \in X$, zovemo ulaganje ili inkluzija.
- Preslikavanje $l: X \rightarrow X$, definirano izrazom $l(x) = x, x \in X$, zove se identiteta ili identično preslikavanje.

- Binarna operacija na skupu X je (po def.) svako preslikavanje $\omega: X \times X \rightarrow X$ ($0, *, \text{itd.}$). Uređen par (X, ω) se zove grupoid, a za X se kaže da je zatvoren u odnosu na operaciju ω . Npr. \cap i \cup su dvije binarne operacije na partitivnom skupu $X = P(I)$ proizvoljnog skupa I .

- **Definicija:** Neka su $f: X \rightarrow Y$ i $g: Z \rightarrow W$ dva preslikavanja (dvije funkcije), takva da je $R(f) \subseteq Z$. Tada preslikavanje $h: X \rightarrow W$ definirano formulom

$$h(x) = g(f(x)), x \in X$$

označavamo sa $g \circ f$ ili $g \circ f$ zovemo kompozicija preslikavanja (kompozicija funkcije ili složena funkcija) f i g .

- Ako su $f: X \rightarrow Y, g: Y \rightarrow Z$ i $h: Z \rightarrow W$ preslikavanja, onda je $h \circ (g \circ f) = (h \circ g) \circ f$, tj. za kompoziciju preslikavanja vrijedi zakon asocijacije. Osim toga, ako su $l_x: X \rightarrow X$ i $l_y: Y \rightarrow Y$ identična preslikavanja, onda je $f \circ l_x = l_y \circ f = f$.

f^{-1} nije preslikavanje Y u X , ali u $P(X)$ $f^{-1}(\{y\}) \in P(X)$

- Neka je $f: X \rightarrow Y$ preslikavanje i neka je $A, B \subseteq X; C, D \subseteq Y$. Tada vrijede formule

- 1) $f(A \cup B) = f(A) \cup f(B)$
- 2) $f(A \cap B) \subseteq f(A) \cap f(B)$
- 3) $f(A \setminus B) \subseteq f(A) \setminus f(B)$
- 4) $f^{-1}(C \cup D) = f^{-1}(C) \cup f^{-1}(D)$
- 5) $f^{-1}(C \cap D) = f^{-1}(C) \cap f^{-1}(D)$
- 6) $f^{-1}(C \setminus D) = f^{-1}(C) \setminus f^{-1}(D)$
- 7) $A \subseteq f^{-1}(f(A))$
- 8) $f^{-1}(f^{-1}(C)) = C \cap f(X) \subseteq C$

- Za preslikavanje (funkciju) $f: X \rightarrow Y$ kažemo da je surjekcija (ili preslikavanje na) ako je $f(X) = Y$, injekcija (ili "1-1" preslikavanje) ako $f(x_1) = f(x_2)$ implicira $x_1 = x_2$, bijekcija (ili obostrano jednoznačno preslikavanje) ako je f surjekcija i injekcija.
- Ako je dato $f: X \rightarrow Y$, za $g: Y \rightarrow X$ kažemo da je inverzno preslikavanje (ili inverzna funkcija) za f , ako je $gf = 1_X$ i $fg = 1_Y$.
- Ako za $f: X \rightarrow Y$ postoji inverzno preslikavanje, onda je f bijekcija, i obrnuto. Svaka bijekcija prima inverzno preslikavanje f^{-1} .
- Za skup A kažemo da je konačan akko $A = \emptyset \vee (\exists n \in \mathbb{N}) A \sim \{1, 2, \dots, n\}$. Ako je $A = \emptyset$, onda kažemo da je kardinalni broj skupa A jednak 0. Ako je $A \sim \{1, 2, \dots, n\}$, onda kažemo da je kardinalni broj skupa A jednak n i pišemo $|A| = n$. Za skup A kažemo da je beskonačan akko A nije konačan.
- Kažemo da su skupovi X i Y ekvipotentni (ekvivalentni) ($X \sim Y$) ako postoji bijekcija $f: X \rightarrow Y$. Relacija ekvipotencije je relacija ekvivalencije u odnosu prema kojoj se skupovi svrstavaju u disjunktne klase. Klasa kojoj pripada X zove se potencija (kardinalni broj) skupa X ($\text{kard}(X)$ ili $\text{card}(X)$ ili $|X|$).
- Za skup A kažemo da je prebrojiv akko je A konačan $A \sim \mathbb{N}$, $\text{card}(\mathbb{N})$ nazivamo alef nula (\aleph_0). Beskonačan skup koji nije ekvivalentan sa skupom prirodnih brojeva je neprebrojiv.

Realni brojevi

Definicija: Polje realnih brojeva je skup \mathbb{R} u kojem su definirane dvije binarne operacije $+$ i \cdot (sabiranje i množenje) i jedna binarna relacija \leq (manje ili jednako) tako da vrijedi:

- (R1) $\forall (x, y, z \in \mathbb{R}) (x+y)+z = x+(y+z)$ (asocijacija za sabiranje),
 - (R2) $\exists (0 \in \mathbb{R}) (\forall x \in \mathbb{R}) x+0 = 0+x = x$ (egzistencija nule),
 - (R3) $\forall (x \in \mathbb{R}) (\exists (-x) \in \mathbb{R}) (-x)+x = x+(-x) = 0$ (egzistencija inverznog elementa za sabiranje),
 - (R4) $\forall (x, y \in \mathbb{R}) x+y = y+x$ (komutacija za sabiranje),
 - (R5) $\forall (x, y, z \in \mathbb{R}) (x \cdot y) \cdot z = x \cdot (y \cdot z)$ (asocijacija za množenje),
 - (R6) $\exists (1 \in \mathbb{R} \setminus \{0\}) (\forall x \in \mathbb{R}) x \cdot 1 = 1 \cdot x = x$ (egzistencija jedinice),
 - (R7) $\forall (x \in \mathbb{R} \setminus \{0\}) (\exists x^{-1} \in \mathbb{R}) x^{-1} \cdot x = x \cdot x^{-1} = 1$ (egzistencija inverznog elementa za množenje),
 - (R8) $\forall (x, y, z \in \mathbb{R}) x(y+z) = xy + xz; (x+y)z = xz + yz$ (distribucija množenja prema sabiranju),
 - (R9) $\forall (x, y \in \mathbb{R}) xy = yx$ (komutacija za množenje),
 - (R10) $\forall (x, y, z \in \mathbb{R}) (x \leq y) \wedge (y \leq z) \Rightarrow x \leq z$ (transitivnost relacije \leq),
 - (R11) $\forall (x, y \in \mathbb{R}) (x \leq y) \wedge (y \leq x) \Rightarrow x = y$ (antisimetrija relacije \leq),
 - (R12) $\forall (x, y \in \mathbb{R}) (x \leq y) \vee (y \leq x)$ (usporedivost),
 - (R13) $\forall (x, y, z \in \mathbb{R}) x \leq y \Rightarrow x+z \leq y+z$ (kompatibilnost relacije \leq prema sabiranju),
 - (R14) $\forall (x, y \in \mathbb{R}) (0 \leq x) \wedge (0 \leq y) \Rightarrow 0 \leq x \cdot y$ (kompatibilnost relacije \leq prema množenju),
 - (R15) ako su A i B neprazni podskupovi skupa \mathbb{R} , takvi da je $x \leq y$ za sve $x \in A, y \in B$, onda postoji element $z \in \mathbb{R}$, takav da je $x \leq z \leq y$ za sve $x \in A, y \in B$.
- Elementi skupa \mathbb{R} zovu se realni brojevi.

- Aksiome (R1)-(R4) iskazuju da je $(\mathbb{R}, +)$ (aditivna) Abelova grupa, a aksiome (R5)-(R7) i (R9) da je $(\mathbb{R} \setminus \{0\}, \cdot)$ (multiplikativna) Abelova grupa. Zajedno sa ovim aksiomama, aksiom (R8) označava da je $(\mathbb{R}, +, \cdot)$ polje. Aksiome (R10), (R11) i (R12) iskazuju da je binarna relacija \leq jedna relacija (totalnog) uređenja. Ako u uređenom skupu vrijedi aksiomi (R15), onda kažemo da je taj skup uređeno potpun ili da je potpun uređen skup. Prema tome, skup (\mathbb{R}, \leq) realnih brojeva je uređeno potpuno.
- Aksioma (R15) se naziva aksiomom potpunosti ili aksiomom neprekidnosti.

- Za sve $x, y, z, u, v \in \mathbb{R}$ vrijede svojstva:

- (i) $-(-x) = x$;
- (ii) $x \cdot 0 = 0 \cdot x = 0$;
- (iii) $x \cdot (-y) = -(x \cdot y) = (-x) \cdot y$;
- (iv) $(-x) \cdot (-y) = x \cdot y$;
- (v) $x \leq 0 \Rightarrow -x \geq 0$;
- (vi) $x \leq y \Rightarrow -x \geq -y$;
- (vii) $(x \leq 0) \wedge (y \leq 0) \Rightarrow x \cdot y \geq 0$;
- (viii) $(x \leq y) \wedge (z \leq u) \Rightarrow x + z \leq y + u$;
- (ix) $0 < 1$;
- (x) $x \cdot y = 0 \Rightarrow (x = 0 \vee y = 0)$;

- (xi) $x - (-y) = x + y$;
- (xii) $x = -y \Leftrightarrow -x = y$;
- (xiii) $-0 = 0$;
- (xiv) $x^2 \geq 0$; $x^2 = 0 \Leftrightarrow x = 0$;
- (xv) $(x \neq 0) \wedge (y \neq 0) \Rightarrow (xy)^{-1} = (x^{-1}) \cdot (y^{-1})$;
- (xvi) $x^2 = y^2 \Leftrightarrow (x = y \vee x = -y)$;
- (xvii) $\frac{x}{y} = \frac{x \cdot z}{y \cdot z} \quad (y, z \neq 0)$;
- (xviii) $\frac{x}{y} + \frac{z}{y} = \frac{x+z}{y}$; $\frac{x}{y} \cdot \frac{z}{y} = \frac{xz}{y^2}$, za $y, v \neq 0$;
- (ix) $xy \leq \frac{1}{2}(x^2 + y^2)$;
- (xx) $\frac{2}{\frac{1}{x} + \frac{1}{y}} \leq \sqrt{xy} \leq \frac{x+y}{2} \leq \sqrt{\frac{x^2 + y^2}{2}}$ za $x > 0, y > 0$

- Za svaki realni broj $x \in \mathbb{R}$ definira se apsolutna vrijednost (modul) $|x|$ realnog broja x izrazom: $|x| := \begin{cases} x, & \text{za } x \geq 0, \\ -x, & \text{za } x < 0. \end{cases} \Rightarrow |x| = \max\{-x, x\}$.

- Iz (*) i svojstva relacije \leq , slijedi da za svaki $\epsilon > 0$ vrijede nejednakosti:
 $|x| < \epsilon \Leftrightarrow -\epsilon < x < \epsilon$, $|x| \leq \epsilon \Leftrightarrow -\epsilon \leq x \leq \epsilon$,
 $|x| > \epsilon \Leftrightarrow (x < -\epsilon \vee x > \epsilon)$; $|x| \geq \epsilon \Leftrightarrow (x \leq -\epsilon \vee x \geq \epsilon)$.

- Funkcija $||: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ ima sljedeća svojstva:

- 1) $\forall (x \in \mathbb{R}) | -x | = |x|$;
- 2) $\forall (x, y \in \mathbb{R}) |x - y| = |y - x|$;
- 3) $\forall (x \in \mathbb{R}) -|x| \leq x \leq |x|$;
- 4) $\forall (x \in \mathbb{R}) |x| \geq 0, |x| = 0 \Leftrightarrow x = 0$;
- 5) $\forall (x, y \in \mathbb{R}) ||x - y| \leq |x + y| \leq |x| + |y|$;
- 6) $\forall (x, y \in \mathbb{R}) |xy| = |x| \cdot |y|$;
- 7) $\forall (x, y \in \mathbb{R}) \left| \frac{x}{y} \right| = \frac{|x|}{|y|} \quad (y \neq 0)$

- Peanove aksiome za skup \mathbb{N} i definirano preslikavanje π :

- (N1) Definirano je preslikavanje $\pi: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ (tj. postoji funkcija π sa \mathbb{N} u \mathbb{N}).
- (N2) Postoji bar jedan element u \mathbb{N} (osnađavamo ga sa 1).
- (N3) $\forall (n \in \mathbb{N}) \pi(n) \neq 1$.
- (N4) Ako je $\pi(m) = \pi(n)$ za neke $m, n \in \mathbb{N}$, onda je $m = n$, tj. π je bijekcija.
- (N5) (Aksiom indukcije). Ako je S podskup od \mathbb{N} , koji ima ova dva svojstva:
 $1 \in S$; $\forall (n \in \mathbb{N}) n \in S \Rightarrow \pi(n) \in S$, onda je $S = \mathbb{N}$.

- Iz aksioma indukcije proizilazi princip (potpune) matematičke indukcije:
 Ako neki iskaz $I(n)$ ima ove dvije osobine:

- (i) $I(n)$ je tačan iskaz za $n=1$;
- (ii) Implikacija $I(n) \Rightarrow I(n+1)$ vrijedi za svaki prirodni broj n ,
 onda je iskaz $I(n)$ tačan za sve prirodne brojeve n .

- (Teorema o supremumu): Svaki neprazan, odooego ograničen podskup skupa \mathbb{R} realnih brojeva ima supremum u \mathbb{R} .

+(Arhimedov aksiom). Neka su dati brojevi $a, b \in \mathbb{R}, a > 0$. Tada postoji broj $n \in \mathbb{N}$ takav da je $na > b$.

- (Cantorov aksiom). Neka je za svaki $n \in \mathbb{N}$ dat segment $[a_n, b_n] \subset \mathbb{R}$ i neka $m \geq n$ povlači $[a_m, b_m] \subset [a_n, b_n]$, tj. $a_n \leq a_m \leq b_m \leq b_n$. Tada je $\bigcap [a_n, b_n] \neq \emptyset$, odnosno, preciznije, vrijedi $\bigcap_{n \in \mathbb{N}} [a_n, b_n] = [a, b]$, gdje je $a := \sup\{a_n | n \in \mathbb{N}\}$; $b := \inf\{b_n | n \in \mathbb{N}\}$.

Za $a=1$ dobijemo važnu relaciju $\forall (b \in \mathbb{R}) \exists! (n \in \mathbb{Z}) n-1 \leq b < n$. Takav broj $n-1$ zove se cijeli dio broja b i označava se sa $\lfloor b \rfloor$.

- Posljedice Arhimedovog aksioma:

- (i) Za svaki pozitivan broj ϵ postoji prirodan broj n , takav da je $0 < \frac{1}{n} < \epsilon$
- (ii) Ako je x nenegativan realan broj i za svaki $n \in \mathbb{N}$ važi $x < \frac{1}{n}$, onda je $x = 0$.

- Za sve $a, b \in \mathbb{R}$ za koje je $a < b$, postoji racionalan broj x , takav da je $a < x < b$

Metod indukcije

- Princip definicije indukcijom: Neka je za svaki $n \in \mathbb{N}$ dato preslikavanje $f_n: X^n \rightarrow X$ i neka je $x_0 \in X$. Tada postoji jedno i samo jedno preslikavanje $f: \mathbb{N} \rightarrow X$ takvo da je: $f(1) = x_0$, $\forall (n \in \mathbb{N}) f(n+1) = f_n(f(1), f(2), \dots, f(n))$. (*)
 Analogno, ako je dat $m \in \mathbb{N}, m > 1$, i preslikavanje $f_n: X^n \rightarrow X$ za svaki $n \in \{1, 2, \dots, m-1\}$, onda dobijemo jedinstveno preslikavanje $f: \{1, 2, \dots, m\} \rightarrow X$ takvo ta vrijedi (*) za svaki $n \in \{1, 2, \dots, m-1\}$.

- U primjenama, kada želimo dokazati da neka tvrdnja $T(n)$ vrijedi za svaki $n \in \mathbb{N}$, obično napravimo sljedeća tri koraka:

- 1) baza indukcije ($n=1$, ili, općenitije, $n=n_0 \in \mathbb{N}$): Provjerimo/pokažemo da tvrdnja $T(n)$ vrijedi za $n=1$ (odnosno, za $n=n_0$),
- 2) induktivna pretpostavka ($n=k \geq 1$, odnosno $n=k \geq n_0$): Pretpostavimo da tvrdnja $T(n)$ vrijedi za prirodan broj k ,
- 3) korak indukcije ($n=k+1$): Koristeći induktivnu pretpostavku pokažemo da tvrdnja $T(n)$ vrijedi i za prirodan broj $k+1$.

Tada prema principu matematičke indukcije zaključujemo da tvrdnja $T(n)$ vrijedi za svaki $n \in \mathbb{N}$ (odnosno, za svaki $n \in \mathbb{N}, n \geq n_0$).

- Za $\sum_{i=1}^n x_i$ i $\prod_{i=1}^n x_i$ vrijede poopšteni zakoni asocijativnosti, komutativnosti i distributivnosti, te da vrijede svojstva:

- 1) $0 \leq x_i$ ($i=1, \dots, n$) $\Rightarrow 0 \leq \sum_{i=1}^n x_i$;
- 2) $\prod_{i=1}^n x_i = 0 \Rightarrow (\exists i \in \{1, \dots, n\}) x_i = 0$;
- 3) $0 \leq x_i \leq y_i$ ($i=1, \dots, n$) $\Rightarrow \prod_{i=1}^n x_i \leq \prod_{i=1}^n y_i$;
- 4) $|\sum_{i=1}^n x_i| \leq \sum_{i=1}^n |x_i|$ (poopštenje nejednakosti trougla);
- 5) $|\prod_{i=1}^n x_i| = \prod_{i=1}^n |x_i|$.

Kompozicijom sabiranja i stepenovanja dobijemo polinome (polinomske funkcije)

$$x \rightarrow P(x) := \sum_{i=0}^n a_i x^i = a_n x^n + \dots + a_1 x + a_0, \quad (*)$$

gdje je $a_n, \dots, a_0 \in \mathbb{R}, n \in \mathbb{N}_0 = \mathbb{N} \cup \{0\}$. Brojevi a_n, \dots, a_0 zovu se koeficijenti polinoma i oni potpuno određuju polinom, a dokazuje se i obratno, da polinom potpuno određuje svoje koeficijente.

Ako je $a_n \neq 0$, kažemo da je polinom (*) stepena (stupnja) n .

- Polinomi su, sa računске tačke gledišta, najjednostavnije funkcije, jer se njihova vrijednost u svakoj tački $x \in \mathbb{R}$ može izračunati samo primjenom osnovnih operacija.
- Lahko se dokaže da se kompozicijom polinoma dobiju ponovo polinomi. To specijalno vrijedi za kompoziciju polinoma $x \rightarrow 1+x$ i n -tog stepena $x \rightarrow x^n$, pa je $(1+x)^n = \sum_{i=0}^n a_i x^i$.
- Koeficijenti ovog polinoma se često pojavljuju i zovu se binomni koeficijenti. Ti koeficijenti se obično označavaju sa $\binom{n}{i}, (n, i \in \mathbb{N}_0, i \leq n)$.
- Binomni koeficijenti se definišu formulom: $\binom{n}{i} := \frac{n!}{i!(n-i)!}$

- Osnovna svojstva binomnih koeficijenata:

i) $\binom{n}{i} = \binom{n}{n-i}$;

ii) $\binom{n}{i} + \binom{n}{n-i} = \binom{n+1}{i}$;

iii) $\binom{n}{i} = \binom{n+1}{i+1} \frac{i+1}{n+1}$ \rightarrow Pascalova jednakost

- za svaki $n \in \mathbb{N}_0$ vrijedi:

i) $(2n)!! = n! \cdot 2^n$; ii) $(2n+1)!! = \frac{(2n+1)!}{n! \cdot 2^n}$, odakle za $n \in \mathbb{N}$ slijede jednakosti

$$(2n)!! = 2 \cdot 4 \cdot \dots \cdot (2n), \quad (2n+1)!! = 1 \cdot 3 \cdot \dots \cdot (2n+1).$$

Teorema 2a Za svaki prirodni broj n i za sve $x, y \in \mathbb{R}$ važi relacija:

$$(x+y)^n = \binom{n}{0}x^n + \binom{n}{1}x^{n-1}y + \dots + \binom{n}{i}x^{n-i}y^i + \dots + \binom{n}{n-1}xy^{n-1} + \binom{n}{n}y^n,$$

koje se zove binomna formula ili Newtonova (binomna) formula (ili binomni razvoj).

Tutorijal 2

EM Odredi najveći zajednički djelilac brojeva 1981 i 378.

Izvršimo sukcesivna dijeljenja, tj. primjenimo tzv. Euklidov algoritam za nalaženje najvećeg zajedničkog djelioca cijelih brojeva (a također i dva polinoma istog argumenta.)

$$\begin{array}{r} 1981 : 378 = 5 \\ -1890 \\ \hline 91 \end{array} \Rightarrow 1981 = 378 \cdot 5 + 91$$

$$\begin{array}{r} 378 : 91 = 4 \\ -365 \\ \hline 14 \end{array} \Rightarrow 378 = 91 \cdot 4 + 14$$

$$\begin{array}{r} 91 : 14 = 6 \\ -84 \\ \hline 7 \end{array} \Rightarrow 91 = 14 \cdot 6 + 7$$

$$\begin{array}{r} 14 : 7 = 2 \\ -14 \\ \hline 0 \end{array} \Rightarrow 14 = 7 \cdot 2 + 0$$

Posljednji ostatak različit od nule je 7, a to je upravo najveći zajednički djelilac brojeva 1981 i 378, tj. $\boxed{NDZ(1981, 378) = 7}$

FM 47.4 Riješiti jednačinu:

$$|x^2 + x - 2| + |x^2 - x - 2| = 2$$

Prvo tražimo rješenja jednačina

$$x^2 + x - 2 = 0 \Rightarrow x_{1,2} = \frac{-1 \pm \sqrt{1+8}}{2} = \frac{-1 \pm 3}{2} \Rightarrow x_1 = 1, x_2 = -2$$

$$\Rightarrow x^2 + x - 2 = (x-1)(x+2)$$

$$x^2 - x - 2 = 0 \Rightarrow x_{1,2} = \frac{1 \pm \sqrt{1+8}}{2} = \frac{1 \pm 3}{2} \Rightarrow x_1 = 2, x_2 = -1$$

$$\Rightarrow x^2 - x - 2 = (x+1)(x-2)$$

	$-\infty$	-2	-1	1	2	$+\infty$
$x-1$	-	-	-	0	+	+
$x+2$	-	0	+	+	+	+
$x+1$	-	-	0	+	+	+
$x-2$	-	-	-	-	0	+
$(x-1)(x+2)$	+	-	-	+	+	+
$(x+1)(x-2)$	+	+	-	-	+	+
	I	II	III	IV	V	

$$\textcircled{\text{I}} (x-1)(x+2) + (x+1)(x-2) = 2$$

$$x^2 - x + 2x - 2 + x^2 + x - 2x - 2 = 2$$

$$2x^2 = 6$$

$$x^2 = 3 \Rightarrow x = \pm\sqrt{3} \notin (-\infty, 2)$$

$$\textcircled{\text{II}} -(x-1)(x+2) + (x+1)(x-2) = 2$$

$$-x^2 + x - 2x + 2 + x^2 + x - 2x - 2 = 2$$

$$-2x = 2 \Rightarrow x = -1 \notin [-2, -1)$$

$$\textcircled{\text{III}} -(x-1)(x+2) - (x+1)(x-2) = 2$$

$$-x^2 + x - 2x + 2 - x^2 - x + 2x + 2 = 2$$

$$-2x^2 = -2 \Rightarrow x = \pm 1 \Rightarrow \boxed{x_1 = -1} \in [-1, 1)$$

$$x_2 = 1 \notin [-1, 1)$$

$$\textcircled{\text{IV}} (x-1)(x+2) - (x+1)(x-2) = 2$$

$$x^2 - x + 2x - 2 - x^2 - x + 2x + 2 = 2$$

$$2x = 2 \Rightarrow \boxed{x = 1} \in [1, 2)$$

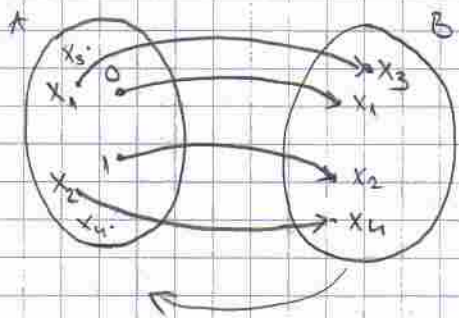
$\textcircled{\text{V}}$ kao i u prvom rješenju su $x = \pm\sqrt{3} \notin [2, +\infty)$

Pa je data jednačina zadovoljena sa $\boxed{x = \pm 1}$

Učimčić, 206. Naći bijektivno preslikavanje segmenta $[0, 1]$ na interval $(0, 1)$.

$$f: [0, 1] \rightarrow (0, 1)$$

Za preslikavanje (funkciju) $f: X \rightarrow Y$ kažemo da je surjekcija ako je $f(X) = Y$,
 injekcija ako je $f(x_1) = f(x_2) \Rightarrow x_1 = x_2$, bijekcija, ako je f i injekcija i surjekcija.

$$x_1 = \frac{1}{2}, x_2 = \frac{1}{3}, x_3 = \frac{1}{4}, \dots, x_n = \frac{1}{n+1}, n \rightarrow \infty$$

prebacujemo x_3 i x_n u A da bi pravilo surjekcije bilo zadovoljeno, pa njih preslikavamo u dva druga elementa, i tako u neodogled, a $\infty + 1$ je opet ∞

Učesnik: G22. Naći oblast određenu nejednačinom:

$$\left| \frac{x-y}{x+2y} \right| \geq 1$$

$$\left| \frac{x-y}{x+2y} \right| \geq 1 \Leftrightarrow \frac{|x-y|}{|x+2y|} \geq 1$$

Ⓘ $y \leq x, y > \frac{-x}{2}, y \leq 0$

Ⓜ $y \leq x, y < \frac{-x}{2}, y \geq -2x$

Ⓝ $y \geq x, y > \frac{-x}{2}, y \leq -2x$

I oblast

i brojnik i nazivnik pozitivan

$$x-y \geq 0 \Rightarrow y \leq x$$

$$x+2y > 0 \Rightarrow y > \frac{-x}{2}$$

$$\frac{x-y}{x+2y} - 1 \geq 0 \Rightarrow \frac{x-y-x-2y}{x+2y} \geq 0$$

$$\frac{-3y}{x+2y} \geq 0 \Rightarrow -3y \geq 0$$

$$\boxed{y \leq 0}$$

II oblast

$$x-y \geq 0 \Rightarrow y \leq x$$

$$x+2y < 0 \Rightarrow y < \frac{-x}{2}$$

$$\frac{x-y}{-x-2y} - 1 \geq 0 \Rightarrow \frac{x-y+x+2y}{-x-2y} \geq 0$$

$$\frac{-2x-y}{-x-2y} \geq 0 \Rightarrow -2x-y \leq 0$$

$$y \geq -2x$$

III oblast

$$x-y \leq 0 \Rightarrow y \geq x$$

$$x+2y > 0 \Rightarrow y > \frac{-x}{2}$$

$$\frac{-(x-y)}{x+2y} - 1 \geq 0$$

$$-2x-y \geq 0$$

$$\frac{-x+y-x-2y}{x+2y} \geq 0$$

$$\underline{y \leq -2x}$$

$$\frac{-2x-y}{x+2y} \geq 0$$

IV oblast

$$x - y \leq 0 \Rightarrow y \geq x$$

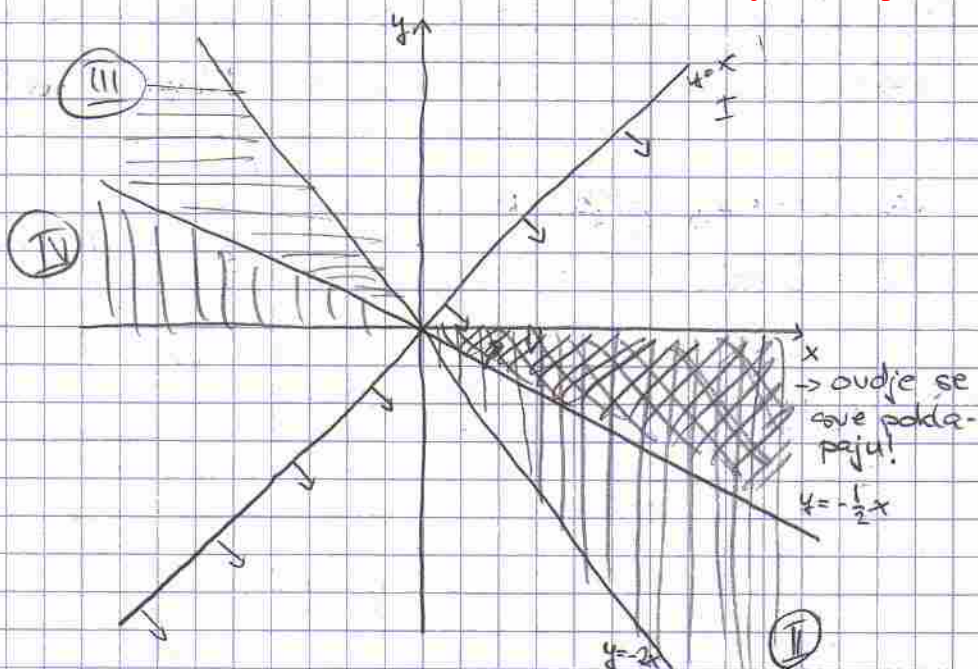
$$x + 2y < 0 \Rightarrow y < -\frac{1}{2}x$$

$$\frac{x - y}{x + 2y} - 1 \geq 0$$

$$\frac{x - y - x - 2y}{x + 2y} \geq 0$$

$$\frac{-3y}{x + 2y} \geq 0$$

$$-3y \leq 0 \Rightarrow y \geq 0$$

ŽFS, 5.24 Posmatrajmo u \mathbb{R} formule:

a) $f(x) = |x|$

b) $f(x) = \frac{|x|}{x}$

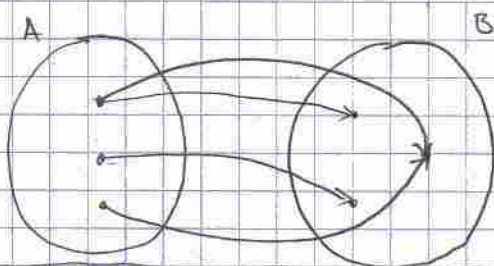
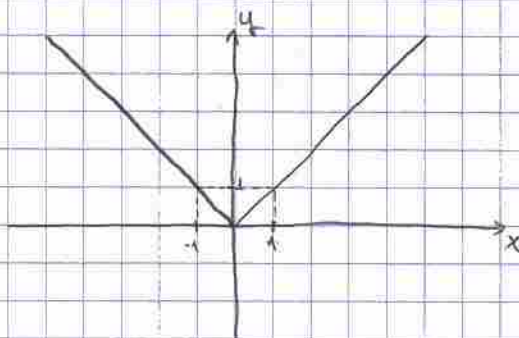
c) $f(x) = |x^2 - 4|$

Odeediti domen $D(f)$, skup vrijednosti $Im(f)$, ispitati bijektivnost, parnost uz grafičku predstavu i izraziti kompoziciju $f \circ f$

a) $f(x) = |x|$

$D(f) = \mathbb{R}$

$Im(f) = \mathbb{R}^+$

Ako svi elementi iz A imaju sliku u B, onda je funkcija surjektivna. Da bi funkcija bila injektivna, isključivo 1 element iz A mora imati sliku u B. Da bi bila bijektivna, mora biti i surjektivna i injektivna.

Ova funkcija je surjektivna, ali nije injektivna, pa nije ni bijektivna.

Funkcija je parna, ako je simetrična u odnosu na y-osu, a neparna ako je simetrična u odnosu na koordinatni početak.

Ova funkcija je parna.

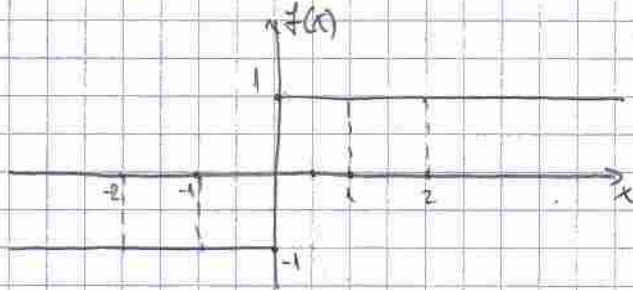
$$f \circ f = f(f(x)) = f(|x|) = ||x|| = |x| = f$$

b)

$$f = \frac{|x|}{x}$$

$$D(f) = \mathbb{R} \setminus \{0\}$$

$$\text{Im}(f) = \{-1, 1\}$$

- Funkcija nije bijektivna, zato što dvije i više vrijednosti $f(x)$ imaju sliku u x (nije injektivna).

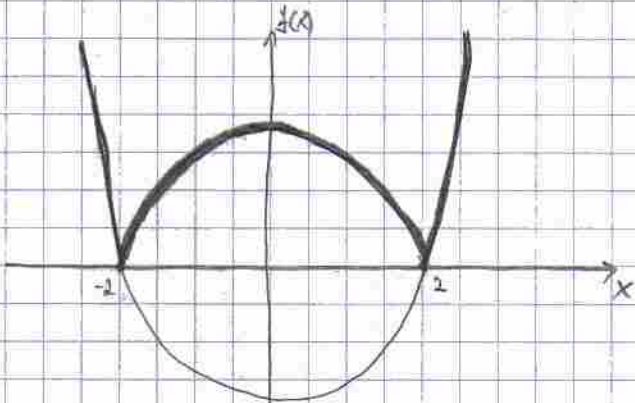
- Funkcija je neparna, jer je simetrična u odnosu na koordinatni početak

$$f \circ f = f(f(x)) = f\left(\frac{|x|}{x}\right) = \frac{\left|\frac{|x|}{x}\right|}{\frac{|x|}{x}} = \frac{1}{\frac{|x|}{x}} = \frac{x}{|x|} = \frac{1}{f}$$

c) $f(x) = |x^2 - 4| = |(x-2)(x+2)|$

$$D(f) = \mathbb{R}$$

$$\text{Im}(f) = \mathbb{R}_0^+$$

- Za više vrijednosti x -a, y je isto, pa funkcija nije injektivna, dakle, nije ni bijektivna.

- Parna je.

$$4. f \circ f = f(f(x)) = f(x^2 - 4) = |(x^2 - 4)^2 - 4| = |x^4 - 8x^2 + 16 - 4| = |x^4 - 8x^2 + 12|$$